

הוֹי"ה יֵהוּ"ו, דְּאֶתְרַמְיֹז בְּהַאי קָרָא (ירמיה ט
 כג) כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל
 וַיְדוּעַ אוֹתִי, לֹא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי נִשְׂא קָרְבָן
 עוֹלָה וַיּוֹרֵד, דְּכַד לֹא הָוּה בַּר נֶשׁ קָרִיב אֶת ה'
 עִם י', ה' עִם ו', וּמֵאֵן עוֹלָה וַיּוֹרֵד, מֵאֵן הָוּה
 יִדַע מָאי נִיְהִי ה' דְּאִיְהִי בְרַתָּא, דְּאִית לִיה
 לְסַלְקָא לָהּ לְגַבֵּי אַפָּא, וְה' דְּאִיְהִי אִימָא
 לְנַחְתָּא לָהּ לְגַבֵּי בְרָא, אֶלָּא בְּגִין הַאי הוֹי"ה
 דְּאִיְהִי יֵהוּ"ו, דְּה' דְּאִיְהִי עַל ו' אִיְהִי אִימָא
 עֲלָאָה, וּבָהּ אֲשַׁתְּמַע ה' תַּתָּאָה דְּאִיְהִי תַחוֹת
 י' דְּאִיְהִי בְרַתָּא, וְדָא רָזָא דְקָרְבָנָא, דְּצָרִיף
 לְסַלְקָא ה' לְגַבֵּי י', וּלְנַחְתָּא ה' לְגַבֵּי ו'.

יֵוֹה"ה י' אִיְהוּ לִימִינָא חֲכָמָה, ו' תּוֹרָה
 שְׂבַכְתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דַּת לָמוּ (דברים לג
 ב) וְהַאי אִיְהוּ דְאַמְרִין מוֹחַ הַבֵּן דְּאֶתְמַשֵּׁף
 מִמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלָאָה לְשִׁמְאֵלָא, וּמִתַּמָּן
 אֲתִיְהִיבַת אוֹרִיְתָא שְׂבַעַל פָּה, דְּאִיְהִי ה'
 תַּתָּאָה.

זְכָאֵן אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין
 בְּהוֹי"ו"ת, דְּבַהוֹן סְלָקִין צְלוֹתִין
 בְּהַבְלִים דְּפוּמָהוֹן, וְנַחְתִּין אֵינוֹן חֲיִילִין בְּהוֹן
 כְּדָקָא זְאוֹת, דְּכַד בַּר נֶשׁ סְלִיק שְׂכִינְתֵיהּ
 בְּצְלוֹתֵיהּ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נַחֲתֵיהּ עֲלֵיהּ, הָדָא
 הוּא דְכַתִּיב (שמות כ כד) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
 אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבְרַכְתִּיךָ, זְכָאִין אֵינוֹן
 יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן רְגִלִין לְשְׂכִינְתָא, לְמִיָּקָם עֲמָה
 בֵּין בְּרִיחַ בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכַד אֵנוֹן בְּדִינָא (ד' טז
 ע"ב) בְּיוֹמָא דְּדִינָא דְּאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיְהִי
 קָמַת עֲמָהוֹן לְדִינָא, דְּקִימִין לָהּ בְּצְלוֹתֵהוֹן,
 דְּעֲלִיְהוּ אֶתְמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלֵּכְךָ תִּנְחָה
 אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹת הִיא
 תְּשִׁיחְךָ, דְּבְכָל אֶתְר דְּקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׂכִינְתָא, אִיְהִי קִימַת בְּגִינְיֵיהּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין

ו', וְאִם לֹא הַהוֹי"ה יֵהוּ"ו הַזֶּה
 שְׂנַרְמְזָה בְּכַתוּב הַזֶּה, כִּי אִם
 בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל
 וַיְדוּעַ אוֹתִי, לֹא הִיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי
 אָדָם קָרְבָן עוֹלָה וַיּוֹרֵד, שְׂפָשְׁלָא
 הָיָה אָדָם מְקָרִיב אֶת אוֹת ה' עִם
 י', וְה' עִם ו', וּמִי עוֹלָה וַיּוֹרֵד,
 מִי הָיָה יוֹדֵעַ מִי הִיא ה' שְׁהִיא
 הַבַּת שֵׁישׁ לוֹ לְהַעֲלוֹתָהּ אֶל
 הָאָב, וְה' שְׁהִיא הָאֵם לְהוֹרִיד
 אוֹתוֹ אֶל הַבֵּן? אֶלָּא בְּגִלְל
 הַהוֹי"ה הַזֶּה שְׁהִיא יֵהוּ"ו, שְׁה'
 שְׁהִיא עַל ו' הִיא הָאֵם הַעֲלִינָה,
 וּבָהּ נִשְׁמַע ה' תַּחְתּוֹנָה, שְׁהִיא
 תַּחַת י', שְׁהִיא הַבַּת, וְזֶה סוּד
 הַקָּרְבָן, שְׂצָרִיף לְהַעֲלוֹת ה' לִי,
 וּלְהוֹרִיד ה' אֶל ו'.

יֵוֹה"ה, י' הוּא לְיָמִין חֲכָמָה, ו'
 תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דַּת
 לָמוּ, וְזֵהוּ שְׂאוּמְרִים מִחַ הַבֵּן
 שְׂנַמְשֵׁף מִמּוֹחַ הָאָב. ה' עֲלִינָה
 לְשִׁמְאֵל, וּמִשָּׁם נִתְּנָה תּוֹרָה
 שְׂבַעַל פָּה, שְׁהִיא ה' תַּחְתּוֹנָה.
 אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂיוֹדְעִים
 סוּדוֹת עֲלִינָים בְּהוֹי"ו"ת, שְׂפָהֶם
 עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בְּהַבְלִים שֶׁל
 פִּיָּהֶם, וַיּוֹרְדִים אוֹתָם הַחֲחִלוֹת
 בָּהֶם כְּרָאוּי, שְׂפָשְׁאָדָם מַעֲלָה
 אֶת שְׂכִינְתוֹ בְּתַפְלָתוֹ, הַקְּדוּשׁ
 כְּרוּף הוּא יוֹרֵד עֲלָיו. זֵהוּ
 שְׂכַתוֹב בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
 אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלֹהִים וּבְרַכְתִּיךָ.
 אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם רְגִלֵי
 הַשְּׂכִינָה לְעַמֵּד עִמָּה בֵּין בְּרוּחָהּ
 בֵּין בְּצָרָה, שְׂפָשְׁהֶם בְּדִין בְּיוֹם
 הַדִּין, שְׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הִיא
 עוֹמֶדֶת עִמָּהֶם לְדִין שְׂמַעְמִידִים
 אוֹתָהּ בְּתַפְלָתָם, שְׂעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר
 בְּהַתְּהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹת הִיא
 תְּשִׁיחְךָ. שְׂבַכְל מְקוֹם שְׂעוּמִידִים
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַצְוָה וּמַצְוָה

בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין

בְּאַרְחָא בֵּין בִּישׁוּבָא בֵּין בְּיַמָּא, וְדָא אִיהוּ
בְּהִתְהַלְכָּךְ בְּמִדְבְּרָא תַנְחָה אוֹתָךְ, הֲדָא הוּא
דְּכַתִּיב (תהלים פה יד) צֶדֶק לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשֶׁם לְדַרְךְ
פְּעַמָּיו, בְּשִׁכְבְּךָ בִּישׁוּבָא תִשְׁמֹר עֲלֶיךָ,
וְהַקִּיצוֹת לְמִיזַל בְּיַמָּא הִיא תְּשִׁיחָךְ, וְעוֹד
בְּהִתְהַלְכָּךְ בְּהֵאֵי עֲלָמָא תַנְחָה אוֹתָךְ, בְּשִׁכְבְּךָ
בְּקִבְר תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת בְּתַחֲיַת הַמַּתִּים
הִיא תְּשִׁיחָךְ.

לְשִׁכְנָה, הִיא עוֹמֶדֶת בְּשִׁבְלִים
בְּכָל דְּחִק וְצַעַר, בֵּין בְּדַרְךָ בֵּין
בִּישׁוּב בֵּין בָּיִם. וְזֵהוּ בְּהִתְהַלְכָּךְ
- בְּמִדְבָר - תַנְחָה אֶתְךָ, זֵהוּ
שְׂפָתוֹב צֶדֶק לִפְנֵיךָ יְהוָה וַיִּשֶׁם
לְדַרְךָ פְּעַמָּיו. בְּשִׁכְבְּךָ - בִּישׁוּב,
תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת - לְדַרְת
לָיִם - הִיא תְּשִׁיחָךְ. וְעוֹד,
בְּהִתְהַלְכָּךְ - בְּעוֹלָם הַזֶּה - תַנְחָה
אֶתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ - בְּקִבְר - תִּשְׁמֹר
עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת - בְּתַחֲיַת הַמַּתִּים
- הִיא תְּשִׁיחָךְ.

הָא אֲלִין נְפָקִין, וְהָא אַחֲרִינִין קָא דְּפָקִין
לְפַתְחָא, וְאִינוּן מְאָרִי רַגְלִין, מְסֻטְרָא
דְּרַגְלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (זכריה
יד ה) וְעַמְדוּ רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה, וְעַלִּיִּהוּ
אֶתְמַר (שמות יב לו) כְּשֶׁשׁ מְאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי
הַגִּבּוֹרִים לְבַד מִטָּף, אֲלִין נְפָקִין הָא אַחֲרִינִין
עֲאֲלִין, מְסֻטְרָא דְּאֲלִין דְּאֶתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ז)
וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, רַגְלֵין בְּעַגּוּלָא אִינוּן רַגְלֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאִית רַגְלֵין אַחֲרִינִין מְרוּבְּעִין דְּאוּפְּנִים,
דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שם יז) עַל אַרְבַּעַת רַבְּעֵיהֶם
בְּלַכְתָּם יִלְכוּ, דְּבְּהוּן וְהַחֲיֹת רְצוּא וְשׁוֹב
כְּמִרְאָה הַבְּזֵק (שם יד), וְאִינוּן רַגְלֵין בְּעַגּוּלָא,
אִינוּן כְּנֻקוּדִין לְאַתְנוּן, דְּאִינוּן רַגְלֵין בְּרַבּוּעָא.
וְנָבִיא דְּאִיהוּ מְסֻטְרָא דְּלְהוּן, תַּמְן הָוָה סְלִיק
רוּחֵיהּ, וּמִתַּמְן הָוָה שָׁמַע כָּל מַה דְּהָוָה
לֵיהּ לְמִשְׁמַע, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (יחזקאל ב
א) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם עֲמַד עַל רַגְלֶיךָ וְאָדְבֵר
אוֹתָךְ, וְעוֹד (שם ב) וַתְּבֹא בִי רוּחַ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלַי וַתַּעֲמִדְנִי עַל רַגְלֵי, וְאָשְׁמַע אֶת מִדְּבַר
אֵלַי, וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאָשְׁמַע אַחֲרֵי וְגוּמֵר (שם ג
יב), בְּגִין דְּדַרְגִין אִינוּן מְסֻטְרָא דְּשִׁכְנִתָּא,
דְּאֶתְמַר בְּהּ (שמות לג כג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲוָרֵי, אָמַר
וְאָשְׁמַע אַחֲרֵי.

הָרִי אֵלוּ יוֹצְאִים, וְהִנֵּה אַחֲרִים
דּוֹפְקִים בְּפַתַח, וְהֵם בְּעַלִּי
הַרְגָלִים, מִהַצֵּד שֶׁל הַרְגָלִים שֶׁל
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בְּהֶם
וְעַמְדוּ רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה, וְהוּא,
וְעַלִּיהֶם נֹאמַר כְּשֶׁשׁ מְאוֹת אֶלֶף
רַגְלֵי הַגִּבּוֹרִים לְבַד מִטָּף. אֵלוּ
יוֹצְאִים וְהָרִי אַחֲרִים נִכְנָסִים,
מִצֵּד שֶׁל אֵלוּ שְׁנֹאֲמַר בְּהֶם
וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּשׂ רַגְלִים
אַחֲרוֹת מְרַבְּעִים שֶׁל אוּפְּנִים,
שְׁנֹאֲמַר בְּהֶם עַל אַרְבַּעַת
רַבְּעֵיהֶם בְּלַכְתָּם יִלְכוּ, שְׂפָהֶם
וְהַחֲיֹת רְצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאָה
הַבְּזֵק, וְאוֹתָם רַגְלִים בְּעַגּוּלָא, הֵם
כְּמוֹ נִקְדוֹת לְאוֹתִיּוֹת, שְׁהֵם
רַגְלִים בְּרַבּוּעַ.

מְאִי קוּל רַעַשׁ גְּדוּל, דְּאִית רַעַשׁ וְאִית רַעַשׁ,
אִית רַעַשׁ דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (מלכים א יט יא) לֹא

וְהִנְבִּיא שְׁהוּא מִהַצֵּד שְׁלֵהֶם,
שֵׁם הַיְתָה עוֹלָה רוּחוֹ, וּמִשָּׁם
הָיָה שׁוֹמֵעַ כָּל מַה שְׁהָיָה לוֹ
לְשִׁמְעַ. זֵהוּ שְׂפָתוֹב וַיֹּאמֶר אֵלַי
בֶּן אָדָם עֲמַד עַל רַגְלֶיךָ וְאָדְבֵר
אוֹתָךְ, וְעוֹד, וַתְּבֹא בִי רוּחַ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדְנִי עַל
רַגְלֵי וְאָשְׁמַע אֶת מִדְּבַר אֵלַי,
וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאָשְׁמַע אַחֲרֵי
וְגוּמֵר, מִשׁוּם שְׁהִדְרָגוֹת הֵן מִצֵּד
הַשִּׁכְנָה, שְׁנֹאֲמַר בְּהּ וְרָאִיתָ אֶת
אַחֲוָרֵי, אָמַר וְאָשְׁמַע אַחֲרֵי.
מַה זֵּה קוּל רַעַשׁ גְּדוּל? שִׁישׁ
רַעַשׁ וַיִּשׂ רַעַשׁ. יֵשׁ רַעַשׁ שְׁנֹאֲמַר
כּוּ לֹא כְּרַעַשׁ יְהוָה, שְׁלֹא יָבֹא

ברעש יי', דלא ייתי תמן קודשא בריך הוא, ואית רעש דיייתי תמן, אלא רע"ש בהפוכא ער"ש, כמה דאתמר (תהלים מא ד) יי' יסעדנו על ערש דוי, ודא איהו פל משכבו הפכת בחליו, דאתהפך רע"ש לער"ש, ומאי ניהו ער"ש, אלא איהו עש"ר בהפוך אתוון, ודא שכינתא דאיהי כללא דעשר ספירן, דעלה אתמר אין קדושה בפחות מעשרה.

דאיהו שריא לרישא דחולה, ובגינה יי' יסעדנו, ובמאי על ערש דוי, על שכינתיה ודאי, ואם שכינתא לאו תמן, רוח סערה תמן, דאסעיר גופיה דבר נש, דכתיב ביה (יונה א ד) והאניה חשבה להשבר, דאיהי גופא דספינה, פד לית שכינתא סמיכת לה, רוח סערה מהפך לה ותבר לה, ובזמנא דשכינתא סמיכת לה, מיד קלא נפיק בן אדם עמד על רגליך (יחזקאל ב א), וקאים ממרעא דיליה, ונפיק מדינא, שלים בגופיה שלים במקוניה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון דסמיכין לשכינתא בכמה רגלין דמועדים ויומין טבין, וכד אלין עאלין, קודשא בריך הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב (שיר ז ב), דאלין אינון דאתמר בהון (דברים טז טז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, אמר קודשא בריך הוא, כמה אנת שפירא באלין נעלים דאינון נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג, חמוקי ירכיך, אלין אינון מסטרא דתרי ירכי קשוט דאתמר בהון שוקיו עמודי שש, ואינון שית דרגין דנבואה. מסטרא דאת ו' דאיהו צדיק, עמוד דסמיה לון, ואיהו שית לקבל (מלכים א י

לשם הקדוש ברוך הוא, ויש רעש שיבא לשם, אלא רע"ש בהפוך ער"ש, כמו שנאמר יהו"ה יסעדנו על ערש דוי, וזהו פל משכבו הפכת בחליו, שנהפך רע"ש לער"ש, ומי הוא ער"ש? אלא הוא עש"ר בהפוך אותיות, וזו שכינה שהיא הפלל של עשר ספירות, שעליה נאמר אין קדושה בפחות מעשרה.

שהיא שורה על ראש החולה, ובגללה יהו"ה יסעדנו, ובמה? על ערש דוי, על שכינתו ודאי, ואם שכינה לא שם, רוח סערה שם, שמסעירה את גוף האדם, שפתוב בו והאניה חשבה להשבר, שהיא גוף הספינה. כשאין השכינה סומכת אותה, רוח סערה מהפכת אותה ומשברת אותה, ובזמן ששכינה סומכת אותה, מיד יוצא קול: בן אדם עמד על רגליך, ועומד ממחלתו, ויוצא מהדין שלם בגופו שלם במקונו.

חרי אלה יוצאים, הנה אחרים דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, ואותם שסומכים את השכינה בכמה רגלים של מועדים וימים טובים, וכשאלה נכנסים, הקדוש ברוך הוא משבח אותה בהם, מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב, שאלו הם שנאמר בהם שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך. אמר הקדוש ברוך הוא, כמה את נאה באלו הנעלים, שהם נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג. חמוקי ירכיך - אלה הם מצד של שתי ירכי אמת שנאמר בהן שוקיו עמודי שש, והן שש דרגות נבואה.

מצד האות ו', שהוא צדיק, העמוד שסומך אותם, והוא כנגד שש מעלות לפסא, ועולה

יט) שש מעלות לפסא, וסליק באת י' לששים, פגוונא דששים ושית גלגלים דסחרין לכורסיא, ואינון ס"ו מן יסו"ד, והא אוקמוה, אשתאר י"ד, ביה ובניד הנביאים אדמה (הושע יב יא), ודא שכניתא יד חותמת מסטרא דצדיק, יד כותבת מסטרא (דף לו ע"א) דעמודא דאמצעייתא, איהי תמונת כל, ובגין דא (הושע יב יא) ובניד הנביאים אדמה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון מארי דאות, דאיהו ח"י עלמין, דמצלין ב"ח"י ברכאן דצלותין, דמקרבין בהון קרבנא לקודשא בריה הוא, דחשיבא לקבל שבועה פרים ושבועה אלים, ולקבל שתי תורים או שני בני יונה, דמסטרא דהאי אות אמר למשה וזה לך האות (שמות ג יב), ואיהו כליל תרי עשר מזלות, ושבועה ככבי לכת, מסטרא דקדושה, דאיהי בת שבע, ומסטרא דו' דאיהו ו' עלאה ו' תתאה, ועלייהו אתמר (ירמיה י ב) ומאתות השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה.

ה"א אינון שית ככבי לכת, ה' ככבא שביעאה, ו"ו תרין עשר מזלות, דכל מזל אתקרי אות, ואיהו ממנא על כל שעתיא דתרין עשר שעתין, כל נביא אית ליה מזליה ושעתיה, וכפום ההוא מזל, וכפום פעולה דיליה, הכי אתגלויא ליה אות מן וא"ו, דתרין עשר מזלות ממנן על תרין עשר שעתין, ועל תרין עשר ירחין.

וא"י מזלות מתמן הוו ירתין תרין עשר שבטין נשמתין דלהון, ואית מסטרא אחרא תרין עשר, דאתמר בהון (בראשית כה טז) שנים עשר נשיאים לאמתם, דאינון אתקריאו טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן

באות י' לששים, כמו הששים וששה גלגלים שסוכבים את הפסא, והם ס"ו מן יסוד, והרי פרשוה, נשאר י"ד, בו ובניד הנביאים אדמה, וזו שכניה, יד חותמת מצד של הצדיק, יד כותבת מצד העמוד האמצעי, היא תמונת כל, ומשום זה ובניד הנביאים אדמה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, והם בעלי האות, שהוא ח"י העולמים, שמתפללים בשמונה עשרה ברכות של התפלות שמקריבים בהן קרבן לקדוש ברוך הוא, ושכובה כנגד שבועה פרים ושבועה אילים, וכנגד שני תורים או שני בני יונה שמצד האות הזה, אמר למשה וזה לך האות, והוא כולל שנים עשר מזלות, ושבועה כוכבי לכת מצד הקדשה, שהיא בת שבע, ומצד של ו"ו, שהוא ו' עליונה ו' תחתונה, ועליהם נאמר ומאתות השמים אל תחתו, כי יחתו הגוים מהמה.

ה"א הם ששה כוכבי לכת, ה' כוכב שביעי, ו"ו שנים עשר מזלות, שכל מזל נקרא אות, והוא ממנא על כל שעה של שתיים עשרה שעות, לכל נביא יש מזלו ושעתו, וכפי אותו מזל וכפי הפעולה שלו, כך מתגלה לו אות מן וא"ו, ששנים עשר מזלות ממנים על שתיים עשרה שעות ועל שנים עשר ירחים.

והמזלות הללו, משם היו יורשים שנים עשר השבטים את נשמותיהם, ויש מצד אחר שנים עשר, שנאמר בהם שנים עשר נשיאים לאמתם, שהם נקראו טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן וגומר, זה